

poslouchat znovu. „Our Song“ má sloužit jako výplň mezery pro pár, který nemá „tu svoji“ písničku. Svým způsobem také nechává vyniknout základní principy Taylořina debutového alba: útržkovitý „udělej-si-sám“ přístup, který říká, že pokud se stávající materiál nehodí, začnete prostě a jednoduše od nuly a přetvoříte ho k obrazu svému.

„Vážně se snažím být milým člověkem, ale pokud mi zlomíte srdce, zraníte mé city nebo jste na mě opravdu zlí, napíšu o vás písničku.“

Umění se trefně obléknout

V refrénu písni „Tim McGraw“ Taylor všem bez okolků vzkazuje, aby si na ni vzpomněli při myšlenkách na klasický módní kousek, který by měla mít ve skříní každá dívka: malé černé šaty (vybledlé modré džíny jsou sice také základem šatníku, ale to teď nechme stranou). Šaty se staly klíčovou součástí jejího stylu už v raném věku. Konkrétně šaty s potiskem. A ještě konkrétněji letní šaty s potiskem v kombinaci s kovbojskými botami. Byl to výrazný, ale snadno opakovatelný módní vzorec, který umožňoval zdánlivě nekonečné množství kombinací. Na začátku Taylořiny kariéry pro ni bylo důležité vytvořit si snadno rozpoznatelnou identitu. A právě touthle kombinací dala Taylor vzniknout jasné a výstižné vizuální značce, která přesně vyjadřovala její místo ve světě. Byla to jednoduchá matematická rovnice. Doplňujte podle vzoru: letní šaty s potiskem + kovbojské boty = teenagerka + country hvězda. (Kdyby mi všechna matematika dávala takový smysl jako móda, měla bych na střední lepší známky.) Tato kombinace se ukázala být klíčem k Taylořině osobní značce, i když jste třeba z její hudby nikdy neslyšeli ani tón.

V tomto období Taylor skutečně neměla žádné vrstevnice, které by zpívaly z pohledu dospívající dívky a zároveň se snažily navázat kontakt s ostatními

dívkami ve svém věku. V rámci country hudby byli jejími vrstevníky většinou dospělí muži, kteří se věnovali spíš problémům pracujících než prvních lásek na střední škole. Taylořin životopis o její roli předskokanky jasně vypovídá, protože hrála pro lidi, kteří si koupili lístky na George Straita, Rascal Flatts, Tima McGrawa a Brada Paisleyho. Mezitím na druhé straně žánrového spektra ženy předváděly popovou mužskou představu dospívajících dívek, aniž by samy pro dospívající dívky psaly. Tam, kde se představa „školačky“ fetišizovala ve videoklipech jako „... Baby One More Time“ od Britney Spears, působila Taylor ve svém autenticky středoškolském oblečení revolučně a kontrastně. V průmyslu, který upřednostňoval hladké, vyfoukané účesy, ji navíc odlišovaly její přirozené kudrny. Najednou se zdály být cool, dokonce žádoucí a hodné napodobování. Sama si vzpomínám na hodiny strávené s kulmou nebo na nepohodlné spaní s hlavou plnou natáček, abych své jinak rovné vlasy donutila tvarovat se po vzoru těch jejích.

Taylořina uniforma svým způsobem nejen upevnila její pozici, ale sloužila také jako štít, který jí umožňoval se trochu uzavřít před světem. V rozhovoru pro *Vogue* v roce 2012 Taylor své rané pocity osamělosti při honbě za svými sny popsala slovy: „Jakmile jsem v šestnácti letech opustila školu... záleželo mi jen na hudbě a na mém celoživotním snu. Nikdy mi nevadilo, že si lidé ve škole nemysleli, že country hudba je cool, a posmívali se mi kvůli tomu – i když mi bylo líto, že nenosím oblečení, které tehdy nosili všichni. Ale v určitém okamžiku jsem si prostě řekla: Ráda nosím letní šaty a kovbojské boty.“ Nešlo jen o to, aby světu ukázala svou identitu, ale také o to, aby si dokázala, že jde o součást splnění jejích hudebních snů.

Šaty, které si Taylor vybírala, byly jemné a dívčí, v zářivých barvách, na pódiu vynikaly a téměř vždy měly áčkový střih a byly dlouhé až ke kolenům. Takový vzhled podtrhoval její mládí a působila díky němu příjemně a přístupně. Místo toho, aby se hned nechala vtáhnout do světa luxusu, chodila do stejných obchodů, jako všichni ostatní – třeba do BCBG Max Azria. Tyto konfekční kousky by člověk v té době našel ve skříních mnoha dospívajících dívek po celé zemi, které je vnímaly jako „módní“ společenské oblečení své věkové skupiny.